

DALOK,
REGÉK.

PÓSA LAJOS

DALOK, REGÉK

AZ IFJUSÁG SZÁMÁRA

JANKÓ JÁNOS RAJZAIVAL

Ára **80** kr

SZEGED 1884.

KIADJA ÉS NYOMATTA BURGER G. ÉS TÁRSA

A KIS HONFI.

Mi leszel te, hogyha megnősz,
Drága fiacskám?
— Beállok majd katonának,
Aranymentés gyöngyhuszárnak,
Édes jó anyám!

Mit csinálsz majd, eszemadta,
Gyöngyhuszárocskám?
— Ki magyart bánt, mind levágom,
Egy se legyen a világon,
Édes jó anyám!

Hátha téged is levágnak,
Vitéz katonám?
— Te mesélted az apámról . . .
Én se félek a haláltól,
Édes jó anyám!

De ki lesz majd, ha te meghalsz,
Az én fiacskám?
— Hát én leszek, én maradok,
Hisz most is a tied vagyok,
Édes jó anyám!

A KIS GYÜRÜS LEGÉNY.

Faluról-falura szanaszét jár szegény,
Vándorol örökké a kis gyűrüs legény.
Batyus zsák, süvöltő, szeges bot, faláda...
S a többi... s a többi...
Elég ebből ennyi...
Ez az ő mindene, ez az ő világa.

Fütyülő sipjával hívogat, csalogat,
Porhajas fiukat, apró kis lányokat.
Viszik a sok kóczot, mindenféle rongyot,
Ad nekik kelepet,
Szent János kenyeret,
Gyűrüt, medveczukrot, pántlikát, dorombot.

S boldogan tovább megy vigan sipolgatva,
Aranyos, virágos minden gondolatja.
S ha ringye, ha rongya a városban elkel:
Nem igen cserélne
Még a püspökkel se...
Vándorol, fütyörész tulipiros kedvvel.

A KIS GYÜRÜS LEGÉNY.

(26. oldal.)

A LIBAPÁSZTOR LÁNYRÓL.

(81. oldal.)

A LIBAPÁSZTOR LÁNYRÓL.

Erdő szélén őrizgette
Erzsike libáit,
Koszoruba füzögette
A mező virágait.

Virágokból a korona
Illett homlokára,
Sétálgatott libái közt
Királyné módjára.

Dala ezüst csengetyüként
Csilingelt a halmon :
Pásztorfiu felelt rája
Vig furulyahangon.

... Hanem egyszer csak megkondult
A falu harangja :
Pásztorfiu szomorú lett,
A hogy elhallgatta.

És azóta egy sir fölött
Szíve meg-megszóal :
Altatgatja a kis Erzsit
Bús furulyaszóval.

A JÓSZIVŰ LEÁNY.

Pi, pi, pi, pi, kis madárcák,
Gyertek elő szegény árvák!

Hideg szél fú, esik a hó,
Nyitva van a pitarajtó.

Gyertek, gyertek melegedni,
Kenyérmorzsát, magot enni.

Majd ha eljön a kikelet,
Hoz gyönyörű zöld levelet.

Tarka-barka szép virágot,
Verőfényes napvilágot.

Csörgedező patakocskát,
Ezer apró bogaracskát.

Nem éheztek, nem fázlódtok,
Lombos ágon ringatóztok.

Jókedvűen énekeltek,
A morzsáért dalt fizettek.

Pi, pi, pi, pi, kis madárcák,
Gyertek ide szegény árvák!

A JÓSZIVŰ LEÁNY.

(57. oldal.)